

ministeriet have kunnet erfare, hvorledes Ordningen med Hensyn til disse Beskikkelser er blevet truffet i Samraad med de kollegiale Sagførerforeninger paa et Møde i Justitsministeriet, hvor Justitsministeren netop personlig holdt sig stærkt tilbage af den Grund, at han ikke tilstrækkeligt kendte de yngre Sagførere, som det her drejede sig om; der kunde saaledes aldeles intet politisk Moment komme til at spille ind. Jeg tror, den højtærede Justitsminister havde gjort ret i at følge sin Kollega i hans Fremgangsmaade.

Videre gik saa det ærede Medlem Hr. Sven med Hensyn til den radikale Regerings Administration ind paa Udnævnelsen af Skatteraadmedlemmer, hvor han til sin Forfærdelse har set, at radikale Venstremænd er blevet udnævnt. Han nævnte ligeledes et andet specielt Tilfælde vedrørende Statens Repræsentant i Telefonselskabet. Denne Stilling blev besat med en radikal Kvinde, Fru Arenholt. Jeg forstaaer fuldt ud denne Opfattelse — ikke det konservative Folkepartis, men en gammel Højreopfattelse —, at offentlige Hverv overhovedet ikke kan beklædes af Mænd, der er i Modstrid med Højre. Naar der er moderate eller Højreregeringer her i Landet, har de at udnævne Meningsfæller enten af Venstre eller af de Konservative. Naar der er radikale Regeringer, maa de ikke udnævne Meningsfæller. Men saaledes kan det aldeles ikke gaa. I Skatteraadene bør der være Repræsentanter for Befolkningens forskellige Klasser, for at disse Skatteraad skal kunne virke paa tilfredsstillende Maade, og overfor tidligere Regeringers ensidige Sættelser af Skatteraadene har der, naar Afgang fandt Sted, været god Grund til at tilføre disse Skatteraad Repræsentanter for andre Befolkningsklasser, andre Anskuelser, end der var i Forvejen. Men det ærede Medlem vil se, hvis han gennemgaar disse Udnævnelser, hvor hyppigt der ogsaa paa disse Poster er stillet Modstandere af den daværende Regering. Endelig nævnte det ærede Medlem Hr. Sven den daværende Indenrigsministers Udnævnelse af Kommissionsmedlemmer og sagde: Som bekendt var det altid Radikale, der blev udnævnt, naar den ærede Indenrigsminister udnævnte Kommissionsmedlemmer. Det vilde unægtelig være ønskeligt, om man dog her i Rigsdagen i nogen Grad holdt sig til Sandheden. Med Hensyn til Nedsættelse af Kommissioner og Nævn skal jeg oplyse, hvorledes Forholdet

er. Jeg har tilladt mig at undersøge det ud fra mit Kendskab til, hvem af Medlemmerne der var Radikale eller Socialdemokrater. Jeg mener, det er rigtigt at tage Socialdemokraterne med, for at der ikke skal være nogen som helst Misforstaaelse, hvis man skulde synes, at jeg nævner forbløffende lave Tal. Jeg har ogsaa i min Opgørelse medtaget alle, som paa et eller andet Tidspunkt, efter hvad der er mig bekendt, har staaet det radikale Venstre nær, uden at jeg i alle Tilfælde ved, om de paa Udnævnelsestidspunktet tilhørte det. Det viser sig da, at i Den overordentlige Kommission sad der ved vor Regerings Afgang 19 Medlemmer, hvoraf de 7 var Radikale og Socialdemokrater. Den overordentlige Kommission er jo den vigtigste af de Kommissioner, som har arbejdet under Krigen, og jeg skal derfor nævne, hvem de tre Formænd er, som den har haft. Formand for Den overordentlige Kommission, da den blev nedsat, blev Hr. C. Hage, som paa det Tidspunkt i mange Aar havde staaet udenfor Politik. Da han gik ind i den radikale Regering, udnævntes Overformynder Friis til Formand; han tilhørte som bekendt det konservative Folkeparti og var den Gang Formand for „Berlingske Tidende“s Bestyrelse. Da han gik af, blev han afløst af Departementschef Riis-Hansen, om hvem det vides, at der blev tilbudt ham en Ministerplads i den nuværende Regering, fordi man regnede ham til Partiet Venstre. Man vil altsaa se, at i Den overordentlige Kommission har tre fremragende Mænd været Formænd, men ved Udnævnelsen har det radikale Venstre ikke direkte været repræsenteret, og to Gange har Formændene været Mænd, som havde en modsat politisk Opfattelse. Jeg skal nu nævne nogle Tal for nogle af de vigtigste Kommissioner og derigennem vise, hvorledes Udnævnelserne ikke har været baserede paa politiske Hensyn. I Ernæringsraadet var der 3 Radikale og Socialdemokrater af 7, i Gødningsnævnet 1 af 8, i Majsnevnet 2 af 8, i det kombinerede Frøudvalg 5 af 18, i Bagernævnet 4 af 10, i det tekniske Landbrugsudvalg 1 af 6, i Spritvurderingsnævnet 1 af 6, i Byg- og Maltnevnet 1 af 6, i Spritfordelingsnævnet 2 af 6, i Kaffe-nævnet 2 af 7, i Brændselsnævnet blandt de af Regeringen udnævnte 1 af 5, i Statens Kulfordelingsudvalg 3 af 7 og i Brændselsolienævnet 1 af 5. Jeg har her nævnt en Række af de vigtigste Udvalg, og man vil da kunne se, med hvilken Sandhedskærlighed det ærede Medlem Hr. Sven ud-